

Jólakalendarin 2005

Jólini í Hvannadali

Partur 5

Stampi – hvat er tað, sum er hent, og hvør er tað, sum liggur undir hasum takplátunum?

- Eg veit ikki Anthonio, fær tú og vita.

- Nei, eg tori ikki einsamallur, men lat okkum báðir fara at hyggja.

Sjálvt um teir eru sera ræddir, so fara teir spakuliga yvir móti takplátunum. Tá teir lyfta teirri fyrstu plátuni, síggja teir eina reyða hógvu.

- Hvør, hvør, hvør er tað, sum liggur undir her? spyr Anthonio, skelvandi á røddini.

- Eg veit ikki, svarar ein líka bangin Stampi.

- Flyt eisini hasa plátuna.

Tá teir hava flutt plátu nummar tvey, síggja teir tvey bein. Buksurnar eru eisini reyðar, og stilvarnir eru svartir.

- Hvør hvør er tað sum liggur undir her? spyr Anthoni aftur.

- Eg veit ikki, vit mugu flyta tað síðstu plátuna, sum liggur oman á búkinum og sum fjalir andliti.

Sera spakuliga flyta teir triðju og síðstu plátuna. Teir flyta hana, men eru um at detta afturav, tá teir síggja, hvør tað er sum liggur har.

- JÓLAMADURIN!!! rópa teir báðir.

Teir leyfa um hálsin á hvørjum øðrum og fáa ikki orðið fram.

Mitt á gólvinum liggur jólamadurin svímaður. Á veg niður gjøgnum takið sló hann høgdið í. Hann bløðir ikki, men slagðið var so miklið hart, at hann svímaði.

Stampi og Anthonio standa sum Kanus, men til endans letur úr Anthonio.

- Eg visti tað altíð, at jólamadurin er til – eg visti tað altíð.

- Jú, men tað er ikki lætt hjá mær at vita tað. Hetta er fyrstu ferð, eg síggi ein jólamann. Men Anthonio – um hetta er jólamadurin, hvat man so verða í hasum stóra posanum?

Teir fara nú spakuliga yvir til jólamannin. Sjálvt um jólamadurin er svímaður,

so heldur hann fast um posan. Teir opna spakuliga hondina hjá jólamanninum, men fylgja væl við um jólamadurin vaknar. Sjálvt um teir eru sera bangnir, so fáa teir lirkað posan úr hondini á jólamanninum. Teir eru sera spentir at hyggja niður í.

- Lova mær fyrst, sigur Stampi og flytur Anthonio so harðliga, at Anthonio er um at detta út yvir jólamannin. Stampi opnar varisliga bandið á posanum og hyggur niður í.

- HURRA – HURRA – HURRA. Her eru fleiri túsund jólagávur. Hygg Anthonio.

Anthonio fer næstan heilt niður í posan, so spentur er hann. Teir dansa nú av gleði rundan um posan. Teir hava næstan gloymt, at jólamadurin liggur svímaður beint við síðuna av teimum.

- Kom lat okkum opna nakrar gávur fyrri at vita hvat er í.

Teir taka nakrar gávur burtur úr og skræða pappírið av teimum.

- Waw waw waw. Hetta er alt nýggjar og flottar leikur. Hetta er fantastiskt. Nú nýtist okkum ikki at stjála leikur meira. Vit eiga mest leikur í allari verðini.

So hoppa teir runt av gleði og flenna so har teir orka. Ha ha ha ha.

Niðri í bygdini er alt í ferð við at verða klárt. Trølla Pætur og Trølla Omman standa millum øll hini fólkin. Um eina løtu fer borgarstjórin at bjóða øllum vælkominn, so fer eitt barnakór at syngja tveir sangir, og at enda kemur jólamadurin at tendra jólatræið. Sjálvt um Jógvan nú hevur fingið eina kúlu á høgdið og hevur rættiliga ilt, so fylgjast hann og Erling. Jógvan er enn óður inn á Erling, men fyrri at teir kunnu arbeiða saman, so mugu teir samstarva.

Øll børnini í Hvannadali eru sera spent til jóla, og hava tey glett seg til hesa høggtíð í langa tíð. Tey eru øll spent at síggja jólamannin tendra jólatræið í kvöld, men tey eru eisini spent at vakna í morgin. Tí í nátt fer jólamadurin at leggja gávur undir jólatræið, og hesar gávur sleppa tey at pakka upp, tá tey hava etið døgurða í morgin.

Puntur 7 til
jólakalendaran

Cadbury

- altíð ein vælkominn jólagestur